

Retsliberalt Forums Nyhedsbrev nr. 16

Information til nyhedsbrevets modtagere.

Det er vort mål, at Retsliberalt Forums Nyhedsbrev bliver det seriøse danske forum for drøftelse af de retsliberale og georgistiske ideer og emner med tilknytning hertil. Det betyder dog ikke, at man skal være ekspert på området for at bidrage. Alle læsere af nyhedsbrevet er velkomne med indlæg, kommentarer, indvendinger og spørgsmål. Vi er fordomsfrie og mener, at næsten alle indfaldsvinkler kan medvirke til at belyse forholdene. Vi ønsker ikke mindst at blive korrigerede på punkter, hvor vi tager fejl. Da vi er et "forum", er indlæg ikke nødvendigvis helt dækkende udtryk for Retsliberalt Forums ideer.

Input til vort næste nyhedsbrev – som forventes udsendt ultimo april - bedes sendt **senest 10. april 2023** til kontaktperson Thorkil Sohn, Bildtsvej 26, 6950 Ringkøbing, tlf. 9749-5407, mail: thorkil.sohn@mail.dk

Nyhedsbrevet indeholder denne gang seks indlæg, hver i sin "ramme".

Første ramme er uddrag af et læserbrev fra Thorkil Sohn og en opfølgende kommentar fra Ole Petersen – begge bragt i Kristeligt Dagblad.

Anden ramme er fra klummen "Relief" 13. jan. 2023 – en fast rubrik i Kristeligt Dagblad – skrevet af sognepræst og forfatter Anders Thyrring Andersen.

Tredje ramme er en nekrolog om Ib Christensen, der døde i januar. Han vil være kendt af mange. Nekrologen er redigeret af Thorkil Sohn på basis af oplysninger fra leksika, hans børn og på basis af nekrologer i Randers Amts Avis, Kristeligt Dagblad, Jyllands-Posten og Folkebevægelsen mod EUs medlemsblad.

Fjerde ramme er et redigeret uddrag af pjecen "Jordens bedste løsning", som især er formuleret af afdøde skovfoged Ejnar Pedersen og mangeårige formand for Retsforbundet Poul Gerhard Kristiansen. Det er Ejnar Pedersen "opfindelse" at skelne mellem fire principielt forskellige ejendomsretsbegreber: Socialisme og kapitalisme og de TO mellemformer: social-liberalisme og rets-liberalisme.

Femte ramme er et citat af afdøde premierminister i Storbritannien Winston Churchill.

Sjette ramme er omtale af indholdet i en 7-siders artikel fra det gamle hæderkronede norske "Morgenbladet", der nu er ugeavis med vægt på kultur, politik og forskning.

Nyhedsbrevet udsendes til en række tilmeldte interesserede, til medier og partier mv. og desuden til Retsforbundets medlemmer.

Kender du andre, der vil modtage nyhedsbrevet, kan de tilmeldes på mail: thorkil.sohn@mail.dk

Det er også muligt at modtage nyhedsbrevet pr. post ved henvendelse til Thorkil Sohn, Bildtsvej 26, 6950 Ringkøbing, tlf. 9749-5407, mail: thorkil.sohn@mail.dk

På samme kontaktsadresse kan du framelde dig.

Aviser og andre er velkomne til at publicere artiklerne helt eller i uddrag eller som referat/kommentar – mod angivelse af kilden.

I øvrigt kan du kigge på www.retsliberal.dk - hvis du vil vide mere. Prøv også at klikke ind på vort bestyrelsesmedlem Per Møller Andersens side: www.grundskyld.dk Og der er en online-guldgrube at hente på Henry George biblioteket: <https://bibliotek1.dk/> Du kan også se en række retsstatsvideoer på <https://www.youtube.com/@thorkilsohn7247/playlists> Vælg playlisten "Politik".

Bidrag til forsendelse mv. modtages med tak på 7650 - 1379796 Vestjysk Bank. Medmindre andet anføres, vil giveren blive anført med beløb og navn i næste nyhedsbrev. NB. Udgifterne vedr. forsendelser til Retsforbundets medlemmer, der også modtager nyhedsbrevet, betales af Retsforbundet.

Med venlig hilsen fra Retsliberalt Forum.

Nyt fra Retsforbundet.

Retsforbundet har lagt partiambitionerne til side for nærværende og er startet på en frisk. Vi arbejder nu primært for udbredelsen af de georgistiske og retsliberale tanker gennem debat, oplysning, agitation mv. Kontingent er 100 kr. pr. år og det er helt OK at være medlem af andre partier og at arbejde i andre politiske sammenhænge samtidigt med, at man er medlem af foreningen Retsforbundet. Det svarer i øvrigt stort set til den måde, Retsforbundet arbejder på ved stiftelsen i 1919.

Medlemstallet er 90. Hertil kommer en liste over "interesserede" på over 200 personer.

Vi har nu – efter reorganiseringen - stort set nået det potentiale, der er for medlemskab blandt "gamle retsstatsfolk" og sympatisører. Derfor er næste skridt udsendelsen af en hvervepjece vidt og bred i offentligheden – med de kræfter, vi nu har.

Vi må så se, hvad det fører med sig.

Foreningen Retsforbundet afholder generalforsamling på Askov Højskole, Maltvej 1, Maltvej 1, 6600 Vejen lørdag d. 22. april 2023.

Før generalforsamlingen er der kl. 11.00 to indlæg ved Lars Bækgaard og Thorkil Sohn. Der er lejlighed til spørgsmål, kommentarer og samtale.

Lars Bækgaard: Hvad stiller vi op med livsgrundlaget?

I oplægget vil Lars komme ind på menneskers relationer til livsgrundlaget og dets økonomiske værdi samt forskellige metoder til at sikre alle menneskers ligeret hertil.

Lars er tidligere lektor på danske universiteter og var i mange år medlem af partiet Retsforbundet.

Thorkil Sohn: Fremtiden for georgismen i Danmark.

I oplægget vil Thorkil fortælle om Retsforbundet og Retsliberalt Forums virke og forsøg på at puste liv i den rygende væge. Og hvad der sker, hvis den slukkes.

Thorkil Sohn er tidl. efterskoleforstander.

Herefter er der frokost kl. 12.30 – ca. 13.00

Der er offentlig adgang til denne del af mødet uden tilmelding. Ønsker du efterfølgende at deltage i frokosten (pris 150 kr.) bedes du forudbetale senest 7. april på MobilePay 468370 eller konto 8401-1133489 (angiv venligst, at det er betaling for "frokost").

Ønsker du tillige at deltage i selve generalforsamlingen, der afholdes efter frokosten, kræver det medlemskab af Retsforbundet.

Alternativ til afskaffelse af Store Bededag.

UDDRAG AF TO LÆSERINDLÆG I KRISTELIGT DAGBLAD – BRAGT MED FOFATTERNES TILLADELSE.

Af Thorkil Sohn, fhv. efterskoleforstander, Bildtsvej 26, 6950 Ringkøbing.

Selv om regeringen sikkert har flertal for loven om sløjfningen af St. Bededag, har man da lov at komme med et godt råd før vedtagelsen.

Hensigten, der helliger midlet, er angiveligt, at der skal skaffes finansiering til forsvarsudgifter. I stedet kunne der gennem beskatning af de arbejdsfri og dermed ufortjente friværdigevinster, som over tid udgør hundreder af milliarder, nemt skaffes penge til såvel forsvaret som til meget andet. Og skatterne på fortjent indtægt ved nyttigt arbejde kunne nedsættes tilsvarende, hvilket også vil føre til den øgning af arbejdsudbuddet, som ligger regeringen på sinde. Den kommer nemlig af sig selv, når det bedre kan betale sig at arbejde.....

.....
.....

Af Ole Petersen, Stationsvej 79, Vordingborg.

Tak til tidligere efterskoleforstander Thorkil Sohn for et meget tankevækkende læserbrev i Kristeligt Dagblad d. 27. januar. Heri peges der på, at Store Bededag slet ikke behøver at blive slettet.....for at skaffe penge til de øgede forsvarsudgifter.

Hvorfor ikke netop hente de mange penge på de områder i vort samfund, hvor der ikke har ligget personligt arbejde bag? Jeg husker stadigvæk, hvordan selv Kristeligt Dagblad for to år siden skrev om, at så voldsom værdistigning på jord og fast ejendom har man aldrig tidligere været vidne til og den stigning skyldes endda ikke en arbejdsindsats fra ejerens side, men både spekulation i hurtig økonomisk gevinst og samfundets almindelige udvikling.

Hvorfor ikke lade os alle (altså samfundet) får både den spekulationsgevinst og den økonomiske fremgang tilbage, som samfundsudviklingen har været årsag til? Det vil da være helt logisk! Og der er, som antydnet i Kristeligt Dagblad, rigtigt meget at hente.....

Derfor var jeg blandt de rekordmange, der stemte blankt

Af Anders Thyrring Andersen, sognepræst og forfatter.

Hvor er det parti, som går til valg på holdninger og mærkesager i stedet for på, hvor stemmerne her og nu kan hentes? Nyheden om tidligere formand for partiet Retsforbundet Ib Christensens død minder om, hvad dansk politik mangler.

Ved det seneste folketingsvalg den 1. november var der 46.272 blanke stemmer. Og i dette tal indgår ugyldige stemmer vel at mærke ikke. Det er det højeste antal blanke stemmer ved et folketingsvalg nogensinde. Ved valget i 1953 var der således blot 3.655 blanke stemmer, men siden har tallet været støt stigende. Imidlertid var springet denne gang rekordhøjt, idet der var 27.781 blanke stemmer ved valget i 2019.

Det har fået en vis opmærksomhed i medierne, hvor valgforskere og andre kyndige har fremsat forskellige bud på årsager. De fleste ser det som udtryk for en mistillid til det politiske system. Der kan samtidig være tale om utilfredse vælgere, som ikke føler, at nogen af partierne afspejler deres holdninger. Det kan også dreje sig om den efterhånden udbredte politikerlede.

Vigtigt er det under alle omstændigheder at slå fast, at det at stemme blankt er noget ganske andet end at være sofavælger. At stemme blankt er ikke lig med at melde sig ud af den demokratiske proces. Det er en aktiv handling, som signalerer, at man deltager uden at kunne sætte et kryds noget sted på stemmesedlen. Som valgforsker ved Københavns Universitet Kasper Møller Hansen udtalte: "Man tager sig tid til at stille sig i kø og aflevere en blank stemme, og det er jo lidt af et statement."

Dette udsagn kan jeg nikke genkendende til, for jeg var en af de 46.272, som stemte blankt i november. Ligesom jeg i øvrigt til min sorg har gjort ved de sidste mange folketingsvalg.

Jeg føler mig nemlig aldeles hjemløs i dansk politik. Hvor er det parti, som går til valg på en holdning og nogle mærkesager i stedet for at indrette sin politik på, hvor stemmerne her og nu kan hentes? Hvor er det parti, som ønsker en anstændig økonomisk fordelingspolitik uden af den grund at ville gøre alle ens i ideologisk forstand? Hvor er det parti, som på én gang vil føre en konservativ kultur- og kirkepolitik og en venstreorienteret socialpolitik? Hvor er det parti, som har en acceptabel miljøpolitik uden samtidig at være værdirelativistisk i henseende til kristendom og dannelse?

Hvor er det borgerlige parti, som ikke går ind for skattelettelser, men i stedet vil adressere det samfundsøkonomiske problem i, at man kan tjene flere penge ved passiv investering i fast ejendom end gennem de fleste slags arbejde og aktive investeringer i erhvervslivet? Hvor er det borgerlige parti, som netop i kraft af sin borgerlighed vil arbejde for Danmarks udtræden af EU i den nuværende skikkelse?

Ikke et eneste af de opstillede partier ved folketingsvalget i november er blot i nærheden af at repræsentere mine synspunkter. Og lad nu være med at indvende, at mine ønsker er komplet urealistiske og indbyrdes uforenelige, for flere steder i udlandet findes der faktisk partier, som ligger mine holdninger betydeligt nærmere.

Et sådant parti har i min levetid også været opstillet herhjemme, nemlig Retsforbundet. Dette parti har imidlertid ikke været repræsenteret i Folketinget siden 1981. Og man forstår godt hvorfor, desværre. Partiets idealistiske præg gør det særdeles vanskeligt at begå sig i et moderne politisk og mediemæssigt klima, ligesom det er meget svært at placere partiet på den traditionelle og bekvemme højre-venstre skala. Når jeg nævner Retsforbundet, skyldes det tillige, at partiets tidligere formand Ib Christensen døde i sidste uge. Han var ikke en moderne karrierepolitiker, men et begavet og passioneret menneske, der med tårnhøj personlig integritet argumenterede sagligt og vedholdende for sine holdninger. Hvormed han sætter det nuværende folketing i kritisk relief.

Nekrolog Ib Christensen.

Redigeret af **Thorkil Sohn** på grundlag af nekrologer i flere medier, leksikonopslag mm.

Tirsdag d. 3. jan. 2023 døde Ib Christensen, 92 år gammel.

Ib Christensen blev født 15. marts 1930 i Vorup ved Randers. Han var uddannet psykotekniker, men i offentligheden især kendt som retsstatsmand og politiker.

Hans parti var Retsforbundet, hvor han begyndte sit virke med at være medstifter af Retsforbundets studenterfraktion i 1954. Snart efter kom han i landsledelsen for Retsforbundets Ungdom og blev endda formand i 3 år, indtil han blev indvalgt i Retsforbundets landsledelse. I 1967. Senere blev han formand for Retsforbundet og blev indvalgt i Folketinget i to omgange, nemlig 1973-75 og igen 1977-81. I en periode repræsenterede han endvidere Retsforbundet i EU-parlamentet. Da Retsforbundet overgik til opstilling på Folkebevægelsen mod EU's liste, sad han i yderligere 10 år i EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU, nemlig 1984-1994. Det er logik, at han livet igennem var en arg modstander af EU, samtidig med at han hyldede internationalt samarbejde, særligt gennem FN. Nemlig logik ud fra Retsforbundets ideer om den størst mulige personlige frihed og en ubegrænset frihandel. Det går nemlig ikke i spænd med EU, som Ib Christensen så som en hindring for frihandel og frihed.

Det skal dog også nævnes, at Ib Christensen forlod Folkebevægelsen mod EU i 2005, da han konstaterede, at den tværpolitiske bevægelse, som han havde følt sig hjemme i, var erstattet af ensidig dominans fra Enhedslisten. Uden at han af den grund skiftede mening mht. EU.

Ib Christensen blev aldrig træt af politik. Indtil kort tid før sin død skrev han læserbreve.

I et af sine sidste indlæg skrev han bl.a. "I Danmark afløser borgerligt og socialdemokratisk ledede regeringer hinanden. For kontinuitetens skyld fører de borgerlige socialdemokratisk politik og de socialdemokratisk ledede fører borgerlig politik. Og ingen kan se forskel."

Det er en rigtig retsstatsudtalelse, som indirekte understreger, at georgisme er noget helt andet end den konsensuspolitik, som normalt føres. Ib Christensen ønskede nemlig, at beskatning af produktion og lønarbejde i størst muligt omfang skulle afløses af, at de samfundsskabte værdistigninger på jord og beliggenhed indgår til samfundet.

I det hele taget var Ib Christensen trofast mod sin overbevisning og forsøgte livet igennem at trække beslutningerne i den retning, han fandt rigtigst. Han var altid skarp; men saglig. Og han gik aldrig efter personen.

I de lokale Randers-aviser fremhæves Ib Christensens store viden og saglighed. Han kunne nok være skarp, men han var aldrig grov, som nyhedssiden Randersidag.dk skrev i et fødselsdagsportræt af ham, da han fyldte 85 år, og han var respekteret af sine politiske modstandere.

Én af hans skarpeste modstandere i hans bedste år var Erhard Jacobsen (socialdemokrat og senere stifter af Centrum-Demokraterne), der så det som en særlig udfordring at møde Ib Christensen i en debat – selvom Erhard Jacobsens eget tungebånd bestemt ikke fejlede noget. Erhard Jacobsen sagde flere gange, at "Ib Christensen nok er den person i hele Europa, som ved mest om EF/EU".

EJENDOMSRETSBEGREBER.

Let redigeret tekst (v/Thorkil Sohn) af **skovfoged Ejnar Pedersen, historiker Poul Gerhard Kristiansen m.fl.**

Den traditionelle, lineære politiske højre-venstreskala indeholder i princippet tre ejendomsretsbegreber. Til venstre den rene **socialisme**, hvor det offentlige ejer hele produktionsapparatet. Og til højre den rene **kapitalisme**, hvor private ejer hele produktionsapparatet. Og herimellem en mellemform, **social-liberalismen**, som naturligvis kan bevæge sig lidt ud fra midten enten mod venstre eller højre.

Socialismen er – på grund af dens undertrykkelse af den personlige frihed – forkastet af de fleste. Og kapitalismen, som f.eks. ses i Sydamerika, er – på grund af den nød og elendighed, den frembringer – ligeledes forkastet af de fleste.

De fleste folk og partier i Danmark er derfor i praksis enige om at basere samfundsudviklingen mellemformen, på det **social-liberale** ejendomsretsbegreb.

For at forstå forholdene, må man skelne mellem produktionsgrundlaget (Jorden og dens resurser) og produktionsmidlerne (arbejde og virksomheder). I det omfang, det offentlige i beskatter produktionsgrundlaget og/eller produktionsmidlerne, "ejer" det offentlige den del af produktionsapparatet.

I den **social-liberale** velfærdsstat ejer det offentlige (en stor del af) produktionsmidlerne - gennem store skatter og afgifter på løn og virksomhed. Og – grundet manglende beskatning – ejer private Jorden og dens resurser. Dermed forener man det mest uheldige ved socialismen (at det ikke kan betale sig at yde en indsats) med det mest uheldige ved kapitalismen (at man kan "tjene" penge uden indsats). Hvilket kun kan kaldes en uret.

Ud fra et *barmhjertighedssynspunkt* søger at opbygge et samfund uden kapitalismens og socialismens svagheder. Kun få er uenige i dette mål. Men sandheden er desværre, at disse partier misbruger barmhjertigheden til at lappe på følgerne af den indbyggede uret. Så kan det i øvrigt være lige meget, om de kalder sig socialdemokrater, radikale, konservative eller venstrefolk - de er enige om det væsentlige. Resultatet er en **formynderstat**, hvor velfærden gradvist må ofres for selve systemets opretholdelse - efterhånden som systemet bevirker en forøget negativ anvendelse af hele produktionsapparatet, både de økonomiske og menneskelige resurser,

Men denne traditionelle højre-venstre skala skjuler ganske den kendsgerning, at der er to principielt forskellige mellemformer. Foruden **social-liberalismen** nemlig også **retsliberalismen**.

Vi retsliberalister ønsker ligeledes et samfund uden kapitalismens uret og uden socialismens tvang. Men vort udgangspunkt er et *retfærdighedssynspunkt*, idet vi ønsker at basere samfundsudviklingen på det **rets-liberale** ejendomsretsbegreb, hvor samfundet ejer produktionsgrundlaget, og private ejer produktionsmidlerne - altså modsat det **social-liberale** ejendomsretsbegreb.

Det **rets-liberale** udgangspunkt er nemlig, at vi alle har lige ret til det naturgivne (Jorden og dens ressourcer), og at det enkelte menneske har den fulde ejendomsret til værdien af det arbejde og den investering, det selv har lagt i produktionen.

Dette retsgrundlag opfylder selve forudsætningen for dannelsen af et harmonisk samfund - den nemlig, at samfundet ikke må øve uret imod sine borgere. For gør samfundet det, er det umuligt for borgerne at undgå at øve uret imod hinanden!

Winston Churchill-citat:

"Når jeg taler om grundspekulationen, sigter jeg mere til alt det, der foregår, end på den enkelte jordejer, som ofte er en hædersmand, der ikke har gjort sig klart, hvad det er for kilder, hans rigdom rinder af. Jeg ønsker ikke at hænge en enkelt klasse ud til offentlig skam og skændsel. Jeg synes ikke, at den, der tjener penge ved at indkassere jordens samfundsskabte værdistigning, moralsk set er ringere end den, der i denne barske verden tjener penge, hvor han finder mulighed derfor, når blot det sker inden for lovens rammer og i henhold til almindelig skik og brug. Det er ikke den enkelte, jeg angriber. Det er systemet. Det er ikke manden, der er slet. Det er loven, der er slet. Det er ikke den enkelte, der skal drages til ansvar, fordi han gør, hvad loven giver ham lov til, og alle andre gør. Det er staten, der er ansvarlig, fordi den ikke sørger for en bedre lov og en anden fremgangsmåde.

Vi ønsker ikke at angribe jordejeren. Vi ønsker at ændre loven".

"Intetsteds, hverken i den nye verden eller i den gamle, har den arbejdende befolkning endnu nået at nyde fordelene ved på en gang at have fri handel og fri jord. Herved sigter jeg til et handelssystem og en jordordning, hvor så vidt muligt alle særrettigheder er afskaffede."

Lidt om 7-siders artikel i det norske "Morgenbladet" nr. 6, 2023.

Af **Håkon Gundersen, journalist**. Her refereres kort dele af indholdet (af Thorkil Sohn)

Artiklen starter med at citere den norske finansminister Trygve Slagsvold Vedum, der på et møde i norsk Polyteknisk Forening i efteråret 2022 om statsbudgettet for 2023 sagde: "Jeg vil trekke frem en af mine store inspirationskilder for dette budsjettet, den amerikanske socialfilosofen og økonomien Henry George.....og hele tenkningen om, hvordan fællesskabet skal få inntekter af bruken av store naturressurser..."

Og Vedum gør ret i at henvise til Henry George, aktuelt fordi regeringen nu foreslår en lakseskat på de havressurser, som lakseindustrien bruger. Og det ligger helt i tråd med, at man i Norge lever fint af grundrente på både vandkraft og olie.

Georgismen kom til Norge med Viggo Ullmann, som var højskolemand og stortingsmedlem (og oldefar til skuespilleren Liv Ullmann) og som i 1886 oversatte "Fremskridt og Fattigdom" af Henry George til norsk. Og det inspirerede flere politikere, bl.a. Johan Castberg, som i årene 1906-1917 fik banket en lovgivning igennem, som sikrede, at værdien af norsk vandkraft tilfalder det offentlige. (I parentes bemærker referenten, at vi i Danmark burde have gjort som Norge med f.eks. vindkraft og solenergi, hvis værdi nu i høj grad tilfalder private firmaer og udenlandsk kapital – så kan vi andre få "fornøjelsen" nøjes med at se på møllerne og de mange kvadratkilometer solceller).

Morgenbladet har endda også inddraget danske georgeister i den 7-siders artikel. Bl.a. taler man med Per Møller-Andersen, lederen af Henry George-biblioteket og medlem af bestyrelsen for foreningen bag dette nyhedsbrev, Retsliberalt Forum. Per fortæller, hvordan han selv blev georgist i 1973 ved at læse netop "Fremskridt og Fattigdom", som han købte for 8 kroner. Og siden har han i 50 år talt for og arbejdet for ideen. Men uden de store resultater. Folk har svært ved at forstå det. Og ikke nok med det. Morgenbladets research er så grundig, at de også taler med Per om Retsforbundets genoplivningsforsøg. Som sker på den dystre baggrund, at der til sidst kun var 56 betalende medlemmer. Og at genoplivningsforsøget kun har resulteret i en beskeden fremgang. Men penge har vi – nu skal vi bruge dem på at køre ideerne videre. Og så er der ligefrem et citat fra Retsforbundets nyhedsbrev: "Flammen er slukket. Og så må vi vente og se, om den rygende væge blusser op".

Og det er så det – vi gør her i Danmark. Venter og ser. Mens man i Norge indkasserer milliarder i resurserente på vandkraft, olie og nu måske også laks. Og diskuterer Henry George på regeringsplan og sætter det stort op i pressen. Og endda citerer fra vore små beskedne danske nyhedsbreve. Et udsyn og en interesse, der rager himmelhøjt over de danske politikeres og mediers horisont. Vi kan lære meget af Norges positive eksempel. Og få mange penge i vores fælles kasse.

Hele artiklen kan ses på [Bibliotek1.dk](https://bibliotek1.dk) under links. Det bemærkes, at detailoplysninger om Per er ikke helt korrekte. F.ex. havde Per købt hus allerede medens han studerede. Men alt dette er jo ligegyldigt for den fremmede læser.

Prøv evt. også at Google "Lars A. Duecet", den norsk-amerikanske spiludvikler, der er nævnt i artiklen. Eller se en video med ham: <https://www.youtube.com/watch?v=buqdcP55MAk>